ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ
імені Митрополита Київського і всієї України, Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнійшого Володимира
Міжрегіональної Академії управління персоналом

Збірка за матеріалами роботи круглого столу,

присвяченого 140-річчю з дня народження Лесі Українки

Хмельницький, 2011

ББК 84 (4 Укр)
З 41

Упорядники:
І.Б. Вашеняк, *кандидат історичних наук*
В.В. Олійник, *викладач-методист*

Затверджено на засіданні кафедри загальнонаукових та загальноосвітніх дисциплін Хмельницького інституту МАУП (Протокол № 7 від “17” лютого 2011 р.).

341 Збірка студентських поезій / упоряд. І.Б. Вашеняк, В.В. Олійник. – Хмельницький : Хмельницький інститут МАУП, 2011. – 68 с.

Збірка містить тези виступів учасників засідання круглого столу, присвяченого 140-й річниці з дня народження Л.Українки, що відбувся 25 лютого у ХІ МАУП, а також поезії студентів та абітурієнтів Інституту, які розміщено за трьома тематичними напрямами – патріотична лірика, філософська лірика та інтимна поезія.

© Міжрегіональна Академія управління персоналом
Хмельницький інститут МАУП, 2011

вчений В. Петрів, “В шматті жебрачки Мавка пишно величніша, ніж в багряному убранні царівни. Ніщо не може принизити ту, що покохала” [1, с. 29]. Заклята Килиною Мавка перетворилася на вербу з сухим листом та плакучим гіллям. Пізно зрозумів свою помилку Лукаш, пізно відштовхнув від себе Килину, щоб хоч на мить зазнати знову щастя з коханою Мавкою. Невблаганний час в образі сивої зими засипає його снігом: “Лукаш сидить сам, прихилившись до берези, з сопілкою в руках, очі йому заплющені, на устах застиг щасливий усміх. Він сидить без руху, сніг шапкою наліг йому на голову, запорошив усю постать і падає, падає без кінця” [1, с. 30].

Так закінчується “Лісова пісня” – сумна, глибоко трагічна драма-феєрія. У Лукаша був дар, красу і вартість якого розуміла тільки Мавка. Лукаш зрадив не тільки Мавку, своє кохання, але й самого себе, свій дар, свою творчість, мистецтво.

Отже, в “Лісовій пісні” Леся Українка з великою мистецькою силою показала конфлікт між високим ідеалом і прозаїчною дріб’язковою дійсністю, а саме змалювала трагедію високої душі, що загрузла в болоті буденного життя; втілила з нечуваною ліричною силою свою мрію про краще людське життя і показала безсмертя подвигу справжньої великої любові.

Література

1. Мороз Л. Традиції української класики у творчості Лесі Українки (стан і напрям досліджень) / Л. Мороз // Слово і час. – 2001. – № 2. – С. 28 – 34.
2. Плітка В. Образ Калини з погляду екзистенціальних проблем життя (“Лісова пісня” Лесі Українки) / В. Плітка // Слово і час. – 2005. – № 8. – С. 20 – 25.
3. Скупейко Л. Форми художнього часу в “Лісовій пісні” Лесі Українки / Л. Скупейко // Слово і час. – 2005. – № 8. – С. 16 – 20.
4. Туган О. Міфопоетична семантика зооморфних образів у художній системі Лесі Українки / О. Туган // Слово і час. – 2005. – № 8. – С. 9 – 15.

Олійник В. В.,
старший викладач ХІ МАУП
Яремчук Т. А.,
студентка гр. КП-11 ЕПК при ХІ МАУП

Леся Українка і сучасність

Багата і розмаїта літературна спадщина Лесі Українки є невіддільною складовою української літератури і культури. Її ім’я відоме серед імен славетних митців світу, а геніальні твори служать людству, водночас славлячи Україну.

Поетичний світ, створений Лесею Українкою, – глибокий за змістом, багатий за формою, насичений

образністю, щедрий за мовою, неповторний за своєю художньою суттю. Художній світ Лесі Українки споріднений із творіннями її попередників в українській літературі і з фольклором. Він повернутий обличчям до світової, зокрема, європейської літератури. У всьому цьому – її геніальних творах, її творчому й життєвому подвигу – могутність і вічність Лесі Українки, як людини, поета і борця.

Мало хто знає, що Леся Українка останні десять днів свого життя прожила в Грузії в містечку Сурамі. Коли серце Лесі Українки зупинилося, біля неї були мати і сестри – Ольга Петрівна Косач-Кривинюк та Ізидора Петрівна Косач-Борисова. Похорон поетеси відбувся 26 липня за старим стилем у Києві на старому Байковому цвинтарі. Похоронна процесія йшла від будинку, де родина Косачів проживала (1900 – 1909 рр.). Нині в цьому будинку знаходиться музей Лесі Українки [3, с. 42].

Ці сумні події сталися майже сто років тому.

Поетеса відома в усьому світі, її твори перекладені на багато мов, їй поставлені пам'ятники в багатьох місцях Земної кулі. Перший пам'ятник встановлено Лесі Українці у 1952 році там, де вона померла – в Сурамі. Автор його художниця, скульптор, грузинка Тамара Абакалія, яка була знайома з Лесею Українкою [1, с. 40].

Пам'ятник поетесі є і в Канаді, а в Бразилії – у місті Сан-Пауло – є вулиця Лесі Українки. На батьківщині Лариси Косач постаменти їй зведено в Києві, Луцьку, Колодяжному і, звичайно, в Новоград-Волинському (Звягелі), де Леся Українка народилася. У вищезгаданих містах знаходяться також і меморіальні музеї Лесі Українки.

Музей у Новоград-Волинському розташований в тому будиночку майже на самому березі річки Случ, де народилася Лариса Косач. У 1999 році відкрили ще музей родини Косачів-Драгоманових. Щоліта в Новоград-Волинському проводиться міжнародний фестиваль народного мистецтва "Лесині джерела". Першого серпня згадують Лесю Українку в день її смерті.

Є також музей Лесі Українки в селі Колодяжному. Про перше серпня як день смерті Лесі Українки згадують і в Києві працівники музею і громадськість міста – відвідують могилу Лесі Українки. ЇЇ могила лежить між могилами старшого брата Михайла і батька Петра Косача. У 1930 році біля них поховали Олену Пчілку, Ольгу Петрівну Косач-Драгоманову [4, с. 39].

Про неї знає увесь світ, а у космосі є маленька планета, що носить ім'я "Леся". Навіть названо бузок на ім'я "Леся" [1, с. 41].

У своєму житті Леся Українка побувала в багатьох країнах світу, сподівалася, що видужає, шукала такої можливості і в Єгипті. В останні три роки свого короткого життя (42 роки) кілька разів з перервами була в Єгипті, полюбила цю країну, написала цикл віршів "Весна в Єгипті". Товариство української культури в Угорщині багато років турбувалося про встановлення меморіальної дошки Лесі Українці на єгипетській землі. Цю ідею подала угорська дослідниця творчості Лесі Українки Єва Ґріґаші – перекладачка

творів Лесі Українки на угорську мову. Мрія Єви здійснилася у 2002 році. Пам'ятна дошка Лесі Українці стоїть в Єгипті у місті Александрії у знаменитій Олександрійській бібліотеці, можна сказати майже у центрі світової культури [2, с. 26].

Зазначимо, що в радянські часи відбувалося пошанування Лесі Українки як на державному рівні урочистими промовами, зібраннями, так і в навчальних закладах урочистими літературними ранками з читанням і декламуванням віршів, співанням пісень. До таких вшанувань державою було видано значним тиражем марки, ювілейні монети із зображенням видатної поетеси.

З часів незалежності вшанування пам'яті видатної поетеси відбувається більш величніше – літературними читаннями, театралізацією творів, та іншими заходами.

Шануймо її пам'ять, як святощі. Літературна спадщина великої дочки України є невід'ємною, обсяговою і потужною частиною духовної скарбниці нашого народу.

Література

1. Мах П. Лесин Дивосвіт / П. Мах // Вітчизна. – 1996. – № 3 – 4. – С. 40 – 41.
2. Мірошниченко Л. Загадковий автограф Лесі Українки / Л. Мірошниченко // Слово і час. – 2005. – № 8. – С. 25 – 29.
3. Правдива іскра Прометея : Літ.-крит. ст. про Лесю Українку Денисюк І. О., Міщенко Л. І. : Книга для вчителя / Упоряд. О. Ф. Ставицький. – К. : Рад. шк., 1989. – 148 с.
4. Хорунжий Ю. Горда жіноча душа / Ю. Хорунжий // Україна. – 1999. – № 6. – С. 38 – 40.

ЗМІСТ

Полинути співом дзвінким……4
Леся Українка і родинні традиції української національної педагогічної школи……...10
Леся Українка – геніальна донька українського народу…….....14
Першодруки Лесі Українки…….....17
Мала батьківщина Лесі Українки – село Колодяжне Волинської області……20
“Лісова пісня” Лесі Українки – гімн красі рідного Полісся, шедевр нової драматургії…….....23
Леся Українка і сучасність…….....25

Патріотична лірика

“На вшанування Великої поетеси..……..28
“Рідна Мова”…….....29
“Любій матусі”……...30
“Афганістан”……..31
“Страшні роки”……..32
“Голодомор”……...33
“Війна”…….....34
“Мама найкраща у цьому світі єдиному”……...35
“Україно, край мій рідний”…….....35

Філософська лірика

“Вкус Блаженства”……36
“Коли я помру…”……..36
“Кожен хрест несе в собі”……....37
“Листя опало, холодно всім”……37
“Колись на світі жили люди”……...38
“Людське серце – то незнаний світ чужих думок”……....38
“Прозріння”…….....39
“Життя у грі”…….....39
“Навіщо світові жах ночі?”……..40
“Що гірше …”…….....40
“Чому біль?”……...41
“Летить собі пташка по небу”……..41